No. 31. 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 12 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

[illegible] van alle Europische staten, bezit Rusland nog de grootste Zigeuner-bevolking. Men schat dezelve in al de gouvernementen van het uitgestrekte rijk op 90,000. De regering zet haar voornemen, om deze lieden overal te noodzaken, tot het kiezen van een burgerlijk bestaan, met eene ijzeren gestrengheid door.

DENEMARKEN.

— Men schrijft uit Koppenhagen: De plegers van eenen moord, die reeds van het jaar 1822 dagteekent, en die tot dusverre alle nasporingen van het geregt hadden weten te trotseren, zijn thans na een tijdverloop van 22 jaren, ontdekt.

In December 1822 zat in het dorp Havellen, op het eiland Alsen, de vrouw van den boschwachter *Hansen* op zekeren avond in hare keuken te spinnen, toen onverhoeds een geweerkogel door eene ruit van het raam, hetwelk op de straat uitkwam, heen snorde en de vrouw aan het hoofd kwam treffen, zoo dat zij, zwaar gewond, in onmagt op de grond nederzeeg. Haar man, die zich in een naburig vertrek bevond, snelde toe en riep om hulp; verscheiden personen kwamen op zijn roepen af, maar de verwonde was reeds een lijk.

De boschwachter *Hansen* stelde zich wanhopig aan. Hij liep het huis uit en kwam na eenig tijdsverloop terug, zeggende het gansche dorp te hebben doorgeloopen, maar zonder iets van den moordenaar te hebben kunnen ontdekken; hierop sloeg hij zijnen mantel om, sprong te paard en keerde niet voor den volgenden morgen terug, zeggende den ganschen omtrek, wel tien mijlen in de rondte te hebben doorzocht, maar zonder eenig spoor van den moordenaar te hebben opgedaan.

De nasporingen der politie hadden geen beter gevolg, niettegenstaande zij eene vrij hooge premie had uitgeloofd voor hem, die haar op het spoor zou brengen.

In October van het volgende jaar hertrouwde de boschwachter *Hansen* met zijn twee en twintigjarig dienstmeisje *Margaretha Johannessen*, die reeds sedert drie jaren bij hem diende.

Deze vrouw werd nu eenige weken geleden ziek, en den 8. dezer den dood voelende naderen, deed zij twee grijsaard uit het dorp bij zich roepen, en beleed zij, met alle teekenen van een opregt berouw, aan deze, dat zij het was geweest die, hiertoe, onder belofte van haar te trouwen, door *Hansen* aangezet, zijne eerste vrouw met een geweerschot had vermoord. Eenige oogenblikken na het afleggen dezer bekentenis gaf zij den geest.

De beide grijsaards gaven de zaak bij het geregt aan, *Hansen* werd in hechtenis genomen, hij heeft zijne misdaad reeds ten volle beleden, en thans wordt zijn proces opgemaakt; want volgens de Deensche wetten verjaart het vervolgen van misdaden eerst met de vijf en twintig jaren.

DUITSCHLAND.

TRIEST, den 21. Februarij. De winter is bij ons weder in al zijne gestrengheid teruggekeerd. Gedurende de geheele afgeloopene week hadden wij bij afwisseling storm en jagtsneeuw, en de thermometer teekende soms 5 gr. Reaum. beneden nul. Eene zoodanige koude is hier des te gevoeliger, daar men noch wat woning, noch wat kleeding, betreft, daarop is ingerigt, en de wind, die als door alle leden dringt, hier nog lastiger is dan de felste vorst in meer noordelijke landen.

Op dit oogenblik valt de sneeuw in groote vlokken van den hemel.

FRANKFORT, den 1. Maart. Uit het Thuringer woud schrijft men van den 22. Februarij, dat de sneeuw-massa's niet alleen het Jurasch-gebergte en de Vogesen, maar ook het Thuringsche woud gebergte tot op eene buitengewone hoogte bedekken. Boven Ilmenau zijn eenige wagens onder weg blijven steken, ofschoon vele honderde menschen dagelijks bezig zijn, de sneeuw weg te werken. Hoe hooger men komt, des te meer sneeuw men ontmoet; menig dorp is geheel onder dezelve als begraven, zoodat men den toren der kerk, de schoorsteenen en de punten der daken alleen te zien krijgt. De bewoners hebben de gemeenschap door eene soort van tunnel hersteld, waardoor zij tot elkander komen. Geheele scharen groot en klein wild dringen, uit gebrek aan voedsel, in de dorpen; deze, afgematte dieren zijn minder schuw dan anders en nemen niet zelden voedsel uit de hand der bewoners. Even zoo is het met de vogelen; van deze ziet men hier en daar dood liggen, die verhongerd of bevroren zijn. In Weimar vielen dezer dagen eenige patrijzen in de straten neder. Zij waren zoo moede, dat zij zich met zakdoeken lieten vangen.

Een Hamburgsch dagblad behelst het volgend weêrkundig artikel: De maand Februarij, de strengste van dezen langdurigen winter, is geëindigd, maar rondom ons ligt ook een bolwerk van ijs en sneeuw, en de alle werken der zon afsnijdende ijsnevelen hebben eene zoodanige koude in den door en door verkoelden dampkring bereikt, dat de lente zich alleen door storm-geweld eene plaats zal kunnen banen. Hoe spoedig de evennachtsstormen komen zullen, is, bij den tegenwoordigen stand der wetenschap, niet vooruit te bepalen. De gedurige wisseling der winden en de sterke golvingen van den barometer voorspellen echter spoedig op handen zijnde omwentelingen in den dampkring, en welligt zal op een met [illegible] verzelden storm volkomen dooiweder volgen. [illegible] keerende vorst zal echter ook dan niet schadelijk [illegible] dien het beste gedeelte der warmere luchtmassa's door de ongemeen groote smeltende sneeuwbedekkingen zal worden opgeslorpt.

ENGELAND.

— Prys van den thee in 1680. De *Gazette van Londen* van 16. December 1680, bevatte de volgende advertentie:

Aan den aanzienlijken stand wordt bekend gemaakt, dat eene geringe hoeveelheid uitmuntende thee, bij toeval in handen is geraakt van een persoon, om dien te verkoopen; opdat niemand echter worde teleurgesteld, wordt men geinformeerd, dat de prijs is 30 shillings per pond en er niet minder dan een pond van zal worden verkocht. De koopers worden verzocht eene behoorlijke doos mede te brengen om de thee er in te doen. Men vervoege zich enz.

— Het Geologisch Genootschap van Londen heeft uit Calcutta het geraamte en de rugschelp eener Oost-Indische monster-schildpad ontvangen. Dit geraamte, het eenigste zijner soort, dat tot dusverre in Europa bestaat is aan den voet van het Himalaya-gebergte gevonden, in eenen kleigrond, waar men ook vele beenderen van *mastodontos*, *hippopotamos* en *rhinoceros* heeft ontdekt. De lengte van die geraamte is achttien voet zeven duimen, en die van de rugschelp negen voet. Gemeld genootschap wil aan dit dier der voorwereld den naam van *colossochelys* of reuzen-schildpad geven.

FRANKRIJK.

— Op geringen afstand van Luz, in het Pyreneëngebergte, was een boer den 23. Februarij bezig met de sneeuw omtrent zijn huis weg te ruimen, toen eensklaps een grooten beer verscheen. De boer, die slechts met een houweel was gewapend, poogde te vergeefs aan het dier wederstand te bieden; in een oogenblik was zijn hoofd en regter arm verslonden, en dit voor de oogen zijner verschrikte huisgenooten, welke op den dorpel des huizes stonden en den ongelukkigen geene hulp konden toebrengen.

— Te St. Quentin is een werkman, die thans hersteld is van 25 wonden, bekomen bij het springen van den stoomketel in eene fabrijk. De regter arm is hem verminkt, verscheiden ribben zijn hem ingedrukt, de linker kinnebak is hem weggeslagen, aan het been heeft hij twee amputatiën en eindelijk heeft hij ook nog als toegift de operatie van het trepaneren ondergaan. De eerste geneesheer in het gasthuis van Rouaan, waar hij verpleegd en zoo ver mogelijk hersteld is, heeft voor deze bijna wonderdadige kuur het eerekruis bekomen.

— Te Tarbes, in het departement der Opper-Pyreneën, had een grappenmaker den inval gehad om uit te strooijen, dat een Engelschman, die wegens een diefstal van 30 millioenen gevonnisd was om opgehangen te worden, 7 millioen had uitgeloofd, ten einde tot het ondergaan dezer straf een' plaatsvervanger te verkrijgen. Daar echter niemand waarschijnlijk regtstreeks in zulk eene schikking zou willen treden, had hij de voorwaarden aldus gesteld, dat de som in gelijke deelen aan zeven personen uitbetaald zou worden, onder verbintenis, dat zij loten zouden, wie de straf zou ondergaan. Twee boeren reeds waren onnoozel genoeg geweest, om bij de prefectuur te Tarbes om passen te komen vragen, ten einde in deze zonderlinge loterij eene kans te gaan wagen.

BELGIE.

— Men leest in de *Gazette van Brugge*:

Gisteren middag speelde het jongste kind van *Benjamin Meeze*, van bij de acht jaren, met eene stoel op het ijs, op de Binneveste digt bij het Yzeren Hekken: het ijs begaf en het kind viel er door; zijn broertje, een kind van 10 jaren poogt de drenkeling te redden, het ijs breekt, en de broeder verdwijnt achter de zuster; de oudere broeder met eene oudere zuster komen toegeloopen, en spannen alle middelen in, om broeder en zuster te redden; vergeefs! het ijs begeeft nogmaals, en de vier kinderen worstelen tegen eene onvermijdelijke dood. Op het angstig gehuil der omstaande kinderen komt de moeder, die digt bij de Binnevest woont toegeloopen, en niets dan haar moederhart raadplegende, springt zij in het water om hare vier kinderen aan den dood te ontrukken! Vergeefs! de ongelukkige moeder worstelt met hare vier kinderen en is op het punt met hare lievelingen onder het ijs te verdwijnen. Door het aanhoudend gekerm van moeder, kinderen en omstaanders nieuwsgierig gemaakt, komt de heer *Poupaert*, bediende van het stads-octrooi, toegeloopen, springt in het water, vat met de eene hand de moeder die drie kinderen in hare armen gesloten hield, en met de andere hand werkende om zijne drenkelingen op het ijs te brengen 't welk gedurig onder zijne pogingen breekt, gelukt het hem eindelijk de moeder met hare drie kinderen levend aan den oever van het water te brengen en hen te redden. Het vierde kind moest nog gered worden; en de moedige bediende, die reeds een ruimen tijd met ijs en water geworsteld had, springt met nieuwen moed in het gevaar, vat het vierde kind en brengt het levend aan den oever.

— Men zal zich herinneren, dat in de maand Mei ll. in de steenkolenmijn van Horloz, bij Luik, eene ontploffing van het grauwvuur plaats had, waarbij 28 werklieden het leven verloren. Deze ramp, de derde van dien aard, welke in die mijn gebeurde, heeft de aandacht der justitie opgewekt, en na een lang en [illegible] is den eigenaar, den directeur en den meesterknecht, voor de correctionele regtbank van Luik verzonden, onder betichting van door onvoorzigtigheid en niet naleving der reglementen, de dood van 28 werklieden te hebben veroorzaakt.

NEDERLANDEN.

KAMPEN, den 5. Maart. De voor dit jaargetijde gestrenge vorst, doet zich onder de geringe klasse, vooral bij diegenen welke op arbeid mogten rekenen, grievend gevoelen. In 't naburig IJsselmuiden, waar de Diakonie geen fondsen heeft, zijn honderden aan honger en koude ten prooi. Volgens een geloofwaardig berigt zijn onder Wapenvelde (Gemeente Hattem) drie kindertjes van koude omgekomen en te Wijhe twee oude lieden, die niet te eten of te branden hadden, te naauwernood van den dood gered.

— Aangaande de executien te Zierikzee verneemt men dat zonder de onlusten, 145 huishoudingen zouden zijn geruineerd.

VLISSINGEN, den 11. Maart. Gisteren is alhier van Zierikzee teruggekeerd, een gedeelte van het detachement van het 7e reg. inf., onder bevel van den majoor *Oudemans*.

— De *Arnhemsche Courant* van den 9. dezer deelt eene petitie mede ter zake der grondwets-herziening, uit Zierikzee aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingezonden.

— Onder de soorten van snuif is de zoogenaamde *Fransche snuif* hoogst schadelijk, daar de scheikundigen bevonden hebben, dat de fabrikeurs er fijn glas of glaspoeder inmengen, om meerdere prikkel aan de snuif te geven. Men kan onze landgenooten niet te veel voor het gebruik van dezelve waarschuwen.

MENGELINGEN.

Het Voorstel ter Grondwetsherziening.

(*Uit* de Gids *van February* 1845.)

(*Vervolg en slot van onze vorige*.)

Deze drie beperkingen van het volksrecht zijn, voor het oogenblik altans, van volstrekte noodzakelijkheid; eene noodzakelijkheid die, zoo ze elders krachtig tegen de eischen der demokratie moet worden volgehouden, hier wel geen nader betoog zal behoeven waar niemand ze zeker betwist. Het gronddenkbeeld eener konstitutioneele monarchie is: *het recht des volks zyne toestemming te geven of te weigeren aan wetten, tot wier opvolging het na die goedkeuring verplicht is, zoo ver uit te strekken, als zich met mogelykheid eener geregelde staatsordening verdraagt.*

Aan dien eisch, gelooven wij, wordt door het voorstel volkomen voldaan. Het geeft aan de eene zijde aan iederen ingezetene, die eene som van *f*... in de direkte belastingen bijdraagt, of aan eene van 's lands Hoogeschool tot Doctor bevorderd is, een rechtstreeksch aandeel in de verkiezing van de leden der Tweede Kamer, die voor drie jaren worden aangsteld. Het kent aan den anderen kant der Kroon *het recht* toe, *de Kamer te ontbinden.*

Stellen wij eens tegen dien eenvoudigen en zuiveren kiesvorm, die terwijl ze eene zoo juist mogelijke uitdrukking van den staat der publieke opinie beoogt, alle gevaar tevens voorkomt, dat eene te dadelijke, te uitgebreide inwerking der geheele natie op den gang der staatsaangelegenheden na zich slepen zou, het kiesstelsel over, waaronder wij tegenwoordig zuchten.

De leden der Tweede Kamer worden thans door de Provinciale Staten benoemd. Deze zijn weder zamengesteld uit leden, gekozen door drie verschillende kollegiën, *de ridderschappen; de kieskollegiën uit den Landelyken stand en de Stedelyke Raden.* De laatsten ontleenen op nieuw hun mandaat, niet van de stemgerechtigde burgers zelve, maar van een kieskollegie uit deze. Voeg daarbij, dat de kiezers voor 9 jaren, de Leden der Provinciale Staten voor 6 jaren, die der Stedelijke Raden voor hun leven benoemd worden.

Wanneer niet reeds de verkiezing der Volksvertegenwoordiging door de Provinciale Staten eene noodelooze verkorting was der volksrechten, nog zoude geene instelling meer verkeerd kunnen zijn, daar juist de vereischten, die men in eene kollegie van provinciale staten zoeken moet, tegenovergesteld zijn aan die, welke van eene kiesvergadering gevorderd worden. Terwijl de laatste zoo uitgebreid mogelijk zijn moet om elke fraktie der publieke opinie te vertegenwoordigen, vordert de aard der werkzaamheden van een staten-kollegie natuurlijk eenige beperking van het getal der leden. Moet men bij de benoeming van een lid der Provinciale Staten dikwerf meer op speciale bekwaamheden dan op staatkundige richting zien, bij de keuze van een' kiezer vraagt men slechts naar gelijkheid van politische overtuiging. Terwijl eindelijk de aard van een kiezers-kollegie eischt dat het telkens na de gedane keuze ontbonden worde, — zoo als ook in de eenige Konstitutioneele Rijken, waar dergelijke kollegiën bestaan, in *Beyeren en Saksen*. het geval is, — moeten de leden der Provinciale Staten voor eenigen tijd achtereenvolgends benoemd worden, wil men van hunne werking vruchten zien. Al ware dus de wijze, waarop de leden der Provinciale Staten gekozen worden, onberispelijk, zij missen niettemin elk vereischte om kiezers te zijn voor de volksvertegenwoordiging. En hoe worden nu de leden der Provinciale Staten gekozen?

Eene verdeeling der ingezetenen in kiesdistrikten, zoo als het ontwerp voorstelt, heeft ten doel overal het getal vertegenwoordigers met dat der ingezetenen in evenredigheid te brengen. Op die wijze alleen kan uit de stemming van de meerderheid der Natie besloten worden. Dat beginsel wordt geheel omvergeworpen door de vertegenwoordiging der Standen, een stelsel, dat elken, zelfs een' historischen grond mist. De Adel heeft bij ons geene belangen, afgescheiden en verschillende van die der overige ingezetenen. Niet eenmaal kan hij geacht worden het groote grondbezit te vertegenwoordigen, sints in elke provincie eene inschrijving op het grootboek voor *ƒ* 2000 rente het recht geeft om lid der Ridderschap te zijn. In zooverre de leden dier Ridderschappen werenlijk de meest verlichten, de meest gegoeden of de meest aanzienlijken uit den lande zijn, zullen zij van zelve bij elke keuze in aanmerking komen, en wel, zonder zich zelve te kiezen, zitting in Provinciale en Generale Staten erlangen; daargelaten nog dat zij eene verpletterende meerderheid uitmaken in de Eerste Kamer. Is er een enkele redelijke grond te bedenken om, terwijl de geheele Natie door ons kiesstelsel met politische onbevoegdheid geslagen wordt, aan nog geene vijfhonderd Edelen, niet slechts bij eene uitzondering, beleedigend voor het geheele volk het recht te geven rechtstreeks voor de Provinciale Staten te kiezen, maar nog daarenboven aan dat vijfhonderdtal de keuze toe te staan van 139 leden dier Staten, een vierde bijna van het geheele aantal, dat nog geene zeshonderd bedraagt.

De stemgerechtigde leden van den Landelijken Stand worden op nieuw in de oefening van hun kiesrecht belemmerd, wijl zij, in plaats van leden voor de Provinciale Staten, slechts kiezers kiezen; kiezers nog wel, die negen jaren in het kollegie zitting houden, en dus nimmer met het mandaat der aktueele stemgerechtigden bekleed zijn.

En de Steden! Zoo reeds de Landelijken stand in de oefening van zijn kiesrecht beperkt is, welke reden mag er zijn om aan de Steden alle recht in dezen te ontzeggen? In die willekeurige en noodelooze onderscheiding van Stedelijken en Landelijken Stand kan voor een onderscheid, dat zelfs geene gelijkheid van bevoorgdheid erkent, toch geen theoretische grond zijn. De stedelijke verkiezingen loopen even als de landelijke over het noodelooze rad van een kiezerskollegie, maar sterven daarenboven hunnen dood in den Stedelijken Raad welks leden levenslang hunne plaats behouden, zoodat hunne meerderheid, zelfs wanneer men aanneemt dat de kiezers het gevoelen der stemgerechtigden zuiver overbrengen, altijd slechts met het mandaat bekleed is dergenen, die vóór tien, twintig of meer jaren stemgerechtigd waren, en nimmer, ook bij de hoogste overdrijving van fiktie, kan geacht worden hare rechten te ontleenen van die burgers, die stemgerechtigd zijn op het oogenblik, dat zij hare keuze voor de Provinciale Staten uitbrengt. Voegt daarbij, dat de meerderheid der leden van den Stedelijken Raad ook in het kieskollegie zetelt, en de Raad dus eigenlijk zich zelven verkiest, en ge zult toegeven, dat er wel geen lichaam minder geschikt is om iets anders dan zich zelf te vertegenwoordigen, dan een zoodanig, welks leden levenslang zitten en elkander kiezen.

Zoo vindt zich dan reeds in de Provinciale Staten eigenlijk niets vertegenwoordigd dan de Ridderschappen en de Stedelijke Raden, waarbij zich enkel van wege den Landelijken Stand gezondenen, aansluiten, die, ten gevolge der samengestelde verkiezingen, zelfs niet geacht kunnen worden een' stand te vertegenwoordigen, die daarenboven als zoodanig slechts bij fiktie bestaat. De Staten-Generaal op hunne beurt vertegenwoordigen niets dan de Provinciale Staten. Waarlijk, wanneer wij in die vergadering mannen zien zitting nemen als het achttal, dat het Voorstel ter Herziening aanbood; wanneer wij uit de Provinciale Staten eene stem hooren opgaan, als uit die van *Friesland* in het afgeloopen jaar gehoord werd, dan mogen wij eene verdiende hulde brengen aan den echt vrijzinnigen geest, die een deel altans der Nederlandsche Aristocratie bezielt; maar, al ware die vrijzinnigheid nog veel meer algemeen, ze kan ons evenmin het gemis eener wezenlijke Volksvertegenwoordiging vergoeden, als de deugden van een' onbeperkten alleenheerscher immer eene konstitutie onnoodig zouden maken.

Wat bij iedere konstitutioneele staatsregeling voorondersteld wordt, eene volksvertegenwoordiging, die de voorgestelde wetsontwerpen goed- of afkeurt, ontbreekt bij ons geheel. Wordt die waarborg vervangen door het aanwezen van een Regerings-lichaam als de Staten-Generaal? In ons oog geenszins. Het is den burger vrij onverschillig, of hem de wet wordt voorgeschreven door den vorst, vereenigd met een kollegie, bij welks zamenstelling naar zijne keuze toch niet gevraagd wordt. Wat meer is: de belangen van volk en vorst zijn veel inniger verbonden, dan die van volk en aristocratie. De mogelijkheid, dat zich vorst en volk omtrent hunne heiligste belangen verstaan, kan bij ons door den tegenstand der aristokratie worden afgesneden. Wij willen bij eene bloot theoretische beschouwing, vooral nu, terwijl zich de gelegenheid opdoet om de geslagene wonden te genezen, geene bedroevende feiten uit de geschiedenis der laatste jaren ophalen; maar wij kunnen niet vergeten, dat de regering zich door de Staten-Generaal nog onlangs gedwongen zag tot de voorstelling eener wet, die niettegenstaande den bepaalden en onmiskenbaren wederzin der Natie werd aangenomen, en misschien de schroomelijkste gevolgen voor ons geheele volksbestaan zou gehad hebben, ware hare uitvoering niet voorkomen door eene rechingsvolteekening, die men bij hare aanneming onmogelijk achtte. En die Kamer, men vergete het niet, is onontbindbaar! Zij kan de spaak steken in het raderwerk der regering. Onafhankelijk van den Vorst door hare onontbindbaarheid van het volk door zamenstelling, kan zij door de macht, haar bij de Grondwet verleend aan beide de wet stellen. Zou het zoo geheel ongerijmd wezen, wanneer men eene volstrekte alleenheersching verkoos boven zulk eene vertegenwoordiging als wij bezitten?

Ingezonden Stukken.

Verhaal eener zonderlinge festiviteit te Biervliet.

Een reiziger, uit het 4[e] District alhier aangekomen, verhaalt ons eene zonderlinge festiviteit, die op den 6. Maart ll. te Biervliet plaats had en ons met diepe verontwaardiging vervuld.

Het was niet genoeg, zegt de reiziger, dat men te Biervliet de afgestorvenen van hunne zerken beroofde en hunne schedels en beenderen ter zijde wierp, men moest, tot schande van het publiek, dat zulks met afkeer aanschouwde, het spel ten toppunt drijven.

Een dier zerken der beroofde graven werd, als in *triomf*, op eene slede, waarbij de noodige sterken drank werd toegediend, door een 30tal guindelvers, onder het geschreeuw van een luid Hoera! Hoera!! waarvan de plaats weergalmde, rond Biervliet gesleept, waarbij, tot overmaat van schande, Neêrlands waardige en eervolle vlag door een op den zerk gezeten arbeider werd gedragen. — Maar werd zulks dan door de Policie van Biervliet niet belet, vraagt gij welligt. Neen! neen! was daarop het antwoord; het convooi werd wel door een' veldwachter begeleidt of gevolgd, maar belet is het niet, en hoe zou het ook belet zijn, daar de zerk naar deszelfs nieuwen eigenaar, den Burgemeester van Biervliet, moest worden overgebragt.

VLISSINGEN, 11 Maart 1845.

Eruditio Musica te Rotterdam.

Donderdag den 6. Maart 1845.

8[e] en laatste Concert.

Met de — sinfonie in C. dur van MOZART ondervond men het genoegen dien avond het concert geopend te zien. Bij het noemen van dat ensemble-stuk maken wij van eene der meest geliefkoosde schoonheden gewag, waarop de toonkunst roem draagt. Ieder vriend der muziek die genieten en bewonderen wil, wijde zijne aandacht aan een kunstgewrocht, in hetwelk de groote, de onsterflijke meester zoo vele blijken van zijn welverdienden roem achter liet. De gang der sinfonie is statig; haar stijl edel, krachtig en verheven; rijk aan brillo, schoonklank en welsprekendheid, munt zij tevens door geleidelijke en logische ideën uit. Natuur, oorspronkelijkheid en toon-poesie hebben MOZARTS pen bestuurd. De harmonie blijft door het geheele stuk der melodie ondergeschikt; de laatste blijft, zoo als zij het overal behoort te zijn, de ziel, het perpitum mobile, die het al doordringt en beweegt, en die het geheele spel der instrumentale hartstochten in bedwang houdt. Geen bazuinen-gekraak kwetst hier het oor; veel minder wordt de goede smaak door Janitsaren-instrumentatie beleedigd; alles is naif, overheerlijk en verrukkend. Het kwartet predomineert, de harmonie zingt mede, zij overschreeuwt niet; de onvergelijkelijke schrijver heeft zelfs de clarinetten uitgesloten; vreemd aan mystificatien en ingewikkelde allegorien welke, zonder den bijstand des vernufts, onbegrijpelijk en voor het gevoel van onwaarde zijn, bezigt de componist de goddelijke toonklanken der Apollo's en Amphions en de zilveren bardentaal der CATS en VONDELS wekken de hoogste verrukking der ziel op. De hulde aan de nagedachtenis des vereeuwigden MOZARTS wakkerde het animo, het *con amore* de der spelers aan; de uitvoering viel allergelukkigst uit. De voordragt der *Sommernachtstraum* van MENDELSOHN BARTHOLDY en die van WEBERS *Freischutz*, door de Directie voor den aanvang en het slot der tweede afdeeling gekozen, was wel, maar had beter kunnen uitvallen; het is ontegenzeggelijk, dat eene repetitie van vijf uren niet gunstig op de leden van het orchest kan werken, zoodat, wanneer niet meer kan worden *gedaan* hetgeen men *wil*, men eindelijk genoodzaakt is te *doen* hetgeen men *kan*. Het was weder feest in de zaal! De beroemde VIEUXTEMPS trad, ten tweeden maal, als solo-speler op. Hij voerde, in twee gedeelten, een zeer moeijelijk, maar ten uiterst bevallig en aangenaam concert van zijne compositie uit, benevens eene caprice, *souvenir d'amerique* genaamd. Na al hetgeen hetwelk van dien virtuoos der virtuozen reeds gezegd en geschreven is, houden wij onzerzijds iedere verdere beoordeeling overbodig. Deze Czar der vioolspelers, welke zich sedert lang aan gene zijde des Rubicons bevindt, van alles wat de verbeelding zich als groot en weergaloos voorspiegelt, kwam, zag en overwon. Hij overwint zelfs de kritik, welke ter neder gebogen voor hem ligt; ware dit het geval niet, dan zoude zij veelligt eenige bemerkingen wagen, wegens de verregaande vrijheden welke de speler zich omtrent de eindelooze maatafwijking in de voordragt veroorloofd. Het Rotterdamsche kunstminnende publiek, hetwelk steeds toont hooge gaven op prijs te schatten, overlaadde den lieveling der musen met de luidste en welmeenendste toejuiching en noodigde hem, onder een daverend handgeklap, tot een dacapo van het laatste stuk, aan welke uitnoodiging hij niet in gebreke bleef te beantwoorden. Ook Mej. BERUCCA, zangeres bij de Italiaansche opera te Amsterdam, vervulde ten tweeden male de haar opgedragene taak, waartoe zij drie bekende zangstukken uit de opera's *Norma*, *Lucie de Lammermoor* en *Ermani* had gekozen; eene romance uit *Othello*, welke zij gedeeltelijk met accompagnement van harp en gedeeltelijk met orchest-geleide voordroeg, was op het programma niet vermeld. Mej. BERUCCA verlevendigde de aangename herinneringen aan den allezins gedenkwaardigen opera-avond van den 3. dezer, in de Societeit Harmonie, toen zij in de opera *Othello* de kroon verwierf, en zij heeft nu inderdaad getoond, evenzeer voor concert, als en scene, volkomen berekend te zijn, ofschoon het air uit *Ermani* N° 2 der tweede afdeeling, wel iets te wenschen over liet. Op het accompagnement, vooral op dat van VIEUXTEMPS concert, was niets ongunstigs aan te merken. En daarmede is het speelsaisoen voor Eruditio Musica afgeloopen. Wij bieden den orchest-Directeur HUTSCHENRUIJTER onzen dank, voor de bijzondere vlijt welke wij het genoegen hadden zijnerzijds op te merken. Wij toonen ons de heeren TOURS en GASS erkentelijk voor het verschafte kunstgenot, en wenschen hun hartgrondig, dat de genegenheid van het publiek steeds hand aan hand met hunnen goedwil moge gaan, om bestendiglijk de bloei en het leven van *Eruditio Musica* te verzekeren!

BÉMOL.

Advertentien.

VLISSINGEN, den 10. Maart 1845.

Heden ontvangen wij de ons bedroevende tijding van het overlijden, na korte dagen ongesteldheid, van het KINDJE van onze Dochter *VINKHUIZEN*, te 's Bosch, in den ouderdom van drie maanden.

J. W. CALLENFELS.

Eenige kennisgeving.

Lees met attentie.

Deze dient tot kennisgeving dat H. GILJAM, door aanhoudende list en bedrog van zijne Vrouw CORNELIA DE VOS, met derzelver sedert jaren lang bekenden lagen aanhang, het genoemden GILJAM zoo bemoeijelijkt, dat hij onmogelijk aan het voorgenomen besluit, in de *Vlissingsche Courant* van den 29. November ll. bekend gemaakt, kan voldoen; om genoemde redenen verzoekt H. GILJAM geen crediet te verleenen aan CORNELIA DE VOS, alzoo GILJAM niet aansprakelijk voor de betaling is.

Maart 1845. H. GILJAM.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 11. Maart. Sedert den 8. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Gordon, J. Horm, New-Castle, stukgoed; Diligent, J. Luchies, Hull, manufacturen.

— Volgens ontvangen berigt van kapt. D. Ochtman, voerende het barkschip de Stad Zierikzee, van Zierikzee naar Batavia, bevond hij zich den 14 Januarij ll. op 2 gr. 23 min. benoorden de linie en op 21 gr. 21 min. westerlengte, hebbende 24 dagen reis; aan boord was alles wel.

— Op den 6. dezer was in goeden staat zeilende het Nederlandsche barkschip de Koophandel, kapitein G. J. van der Mei, van Batavia naar Amsterdam, op de hoogte van de Singels. Aan boord was alles wel.

BATH, den 6. Maart. Gedurende de maand Februarij zijn aan het kantoor van in- en uitklaring, expeditie en betaling alhier, de navolgende schepen ingeklaard: 1 met puin, 1 met tarwe, 2 met hout en houtwerk, 1 met ongesponnen katoen, 20 met steenkolen, 6 met stukgoederen, 7 met hard-, straat en zinksteen en 21 ledig. Te zamen 59 schepen, waarvan 47 onder Nederlandsche en 12 onder Belgische vlag; alsmede 77 ledige visch- en mosselschuiten en 6 stoombooten. Uitgeklaard: 1 met aardappelen, 5 met haardasch, 2 met biezen en hoepen, 1 m[illegible] gedisteleerd, 11 met garst, 1 met haver, 2 met boonen, 8 [illegible] stukgoederen, 2 met haring en zoutevisch, 1 met bokkin[illegible] met lijnzaad en 16 ledig. Te zamen 49 schepen, waarv[illegible] onder Nederlandsche en 18 onder Belgische vlag; alsmede geladene visch- en mosselschuiten en 6 stoombooten.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN